

**PRVI OBISK
NOVE
SLOVENSKE
VELEPOS-
LANICE
str. 2**

**DUGOLETNA
ŽELJA
str. 6**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 7. maja 1998 ☼ Leto VIII, št. 9

RAZISKAVI OB ROB

Pred približno dvema mesecema so bralci Porabja dobili tudi ovojnico z vprašalnikom, ki je bila priložena k številki časopisa. In seveda tudi kratko razlago, zakaj naj bi izpolnili vprašalnike. Javni sklad za narodne in etnične manjšine je namreč naročil raziskavo o manjšinskem tisku, rezultati le-te naj bi pomagali kuratorjem, ko se odločajo o financiranju teh časopisov. Na Madžarskem je 14 državnih manjšinskih časopisov, ki jih finančno podpira omenjeni sklad. Ker je pač omenjena vsota omejena (177 milijonov), je okrog financiranja iz leta v leto več problemov. Naj to ilustriram le z dvema podatkom. List Porabje je dobil l. 1993 6,6 milijonov forintov, l. 1998 pa 6,7 milijonov forintov. Vmes je preteklo 5 let, letna inflacija se giblje okrog 20 odstotkov... Podobno je tudi z ostalimi manjšinskimi tedniki in revijami.

Zato se je potem Javni sklad odločil za raziskavo, da bi lahko ocenil realno stanje in na podlagi tega diferenciral denarno podporo omenjenih časopisov. Vsaj tako je bilo na začetku povedano in mi (uredništva) smo verjeli v to.

Toda vrnimo se h konkretnim rezultatom raziskave.

Najprej pogledimo, koliko bralcev je vrnilo vprašalnike. Odstotek za vse časopise je precej nizek, le 24 odstotkov razposlanih vprašalnikov se je izpolnilo in vrnilo. Rezultat Porabja je boljši, 34 odstotkov naših bralcev se je odzvalo na raziskavo. S tem smo za Hrvatskim glasnikom (37 %) zasedli drugo mesto, če odštejemo rezultat (74 %) enega od romskih časopisov, pri čemer so raziskovalci kar hitro odkrili, da so bralci izpolnili po več anket.

92 odstotkov bralcev Porabja se šteje za pripadnike slovenske narodnosti. Slovenščino kot materni jezik je označilo 93 odstotkov. Pri teh podatkih se ena-

čimo ali celo kosamo s Srbi in Hrvati na Madžarskem.

Za bralce Porabja je značilno, da je med njimi največ žensk (65 %), precej jih je iz starejše generacije (52 % je starejših od 50 let), le 14 odstotkov bralcev je mlajših od 30 let.

Naši rezultati so pa precej slabi pri izobrazbeni strukturi bralcev. 54 odstotkov naših bralcev je končalo le osemletko ali poklicno šolo, 16 odstotkov jih ima maturo in le 14 odstotkov fakultetno izobrazbo. (Ta odstotek je pri Srbih 41, pri Hrvatih 27.) Ti podatki so dobri pokazatelji dejanskega stanja v Porabju in sicer, da je prebivalstvo

naših vasi precej ostarelo ter da je izobrazbena stopnja precej nizka. Ker so možnosti za zaposlovanje v Porabju omejene, se ljudje z visokošolsko ali fakultetno izobrazbo odseljujejo, kar v veliki meri pospešuje njihovo asimilacijo. Sicer so pa to problemi, katerih reševanje presega možnosti našega časopisa.

Poglejmo še nekaj splošnih podatkov. Skoraj 70 odstotkov naših bralcev živi na podeželju, v vaseh, le 22 odstotkov v mestih in le 5 odstotkov v glavnem mestu. Večina bralcev je zadovoljnih z vsebino časopisa. 10 odstotkov se je odločilo za oceno "zadovoljen in nezadovoljen" in

le 1 odstotek je bolj nezadovoljen kot zadovoljen.

In na koncu se postavlja vprašanje, če je raziskava dosegla cilje, zaradi katerih je bila opravljena. Za lastni časopis uredništva – po mojem – več ali manj imajo podatke, mnenja bralcev, kajti živijo, hodijo med njimi. Čeprav moramo priznati, da naši podatki niso tako natančno izračunani kot v primeru te raziskave. Osnovni namen raziskave je bil, da bi se njeni rezultati upoštevali pri letošnjem financiranju časopisov. Po naših informacijah temu ni bilo tako, kajti člani kuratorija pred odločitvijo niso dobili študije o posameznih časopisih, temveč le splošno (ustno) oceno raziskave, tako rezultatov niso mogli upoštevati pri odločitvi, kar dokazuje tudi letošnji proračun Porabja.

Nekaj pozitivnega je pa vseeno bilo pri tej raziskavi. Posamezna uredništva manjšinskih časopisov smo dobila podatke o delu ostalih uredništev, lastne časopise lahko primerjamo z ostalimi, dobimo od njih kakšne ideje... Le da je samo za to bilo škoda časa, truda, živcev in konec koncev denarja, ki ga tako ali tako zmanjkuje.

M. Sukić

Monošter: prvi obisk nove slovenske veleposlanice

"Nekaj" slovenskih otrok "se izgubi" med madžarskimi

Župana Monoštra Károlya Bauerja, Zvezo Slovencev in Državno slovensko manjšinsko samoupravo je obiskala nova slovenska veleposlanica na Madžarskem, gospa **Ida Močivnik**. Poslanstvo Slovenije za porabske Slovence je veleposlanica začela že ob predaji akreditivnega pisma predsedniku Republike Madžarske Árpádu Gönczu, ko se je zavzela za odprtje mejnega prehoda med Verico in Čepinci. Pomeni, da nadaljuje dobro in široko zastavljeno delo prvega veleposlanika Ferenc Hajósa.

Na pogovoru pri županu sta sogovornika poudarila, da ima pomemben vpliv na položaj narodnosti tudi dobro, na marsikaterem področju kar vzorno sodelovanje med Slovenijo in Madžarsko. Župan je tudi poudaril, kako važen je gospodarski razvoj območja in krajev, kjer živi narodnost. Kako besede spreminja v dejanja, je župan ilustriral s podatkom, da je mestna občina za izgradnjo Slovenskega kulturno-informativnega centra iz proračuna prispevala

20 milijonov forintov, kar ni zgolj simbolični denar. Župan Bauer je izrazil tudi prepričanje, da bi morala za šolstvo več prispevati država, pri čemer je omenil primer Monoštra, kjer se "nekaj" slovenskih otrok "izgubi" med madžarskimi. Manj optimizma

ga. Ida Močivnik

je župan pokazal pri odpiranju mejnega prehoda, ker so tik pred vrati parlamentarne volitve in enako je županu povedal tudi zunanji minister László Kovács. Veleposlanica je župana seznanila s potekom priprav na odprtje slovenskega generalnega konzulata v Monoštru in povedala, da začetek dela konzulata

lahko za nekaj časa zaustavi samo pomanjkanje denarja. Vendar veleposlanica upa, da bo konzulat jeseni z delom začel, ena njegovih temeljnih nalog pa bo v krepitvi gospodarskih stikov med Slovenijo in Madžarsko.

Predsednik Zveze Slovencev Jože Hirnök in predsednik Državne slovenske narodnostne samouprave Martin Ropoš pa sta veleposlanico seznanila z nastankom narodnostnih organizacij in z znanimi problemi, s katerimi se vsakodnevno srečuje manjšina. Glede na pogostost naštevanja narodnostne problematike, tokrat le o slovenskem bogoslužju in drugih verskih obredih v slovenskem jeziku oziroma narečju. Veleposlanica bo zaprosila za sprejem pri poglavarju rimokatoliške cerkve na Madžarskem in posebej pri sombotelskem škofu dr. Istvánu Konkolyu: *"Župniki so bili in so marsikje med Slovenci v Avstriji in Italiji še vedno nosilci slovenstva, zato ta problem mora biti rešen,"* je poudarila veleposlanica.

eR

Delegacija koroških Slovencev v Budimpešti

Že februarja so nam sporočili iz Manjšinskega urada, da bo spomladi prispela v Budimpešto slovenska delegacija iz avstrijske Koroške. Veselili smo se, da Državna slovenska samouprava in Slovensko društvo v Budimpešti končno dobita obisk v novih prostorih.

Delegacijo je vodil namestnik vodje deželnega urada dr. Karl Anderwald. Člani so bili: podpredsednica Zveze slovenskih organizacij Sonja Wakounig, Narodni svet koroških Slovencev je zastopal Nanti Olip. Dvodnevna obiska se je udeležil tudi poslanec v avstrijskem parlamentu (FPÖ) Fritz Schretter in predsednik Enotne liste Andrej Wakounig. Delegacijo je spremljala novinarka Elka Fertscheg.

Delegacija je prebivala na Madžarskem dva dni (15. in 16. aprila). Prvi dan v Budimpešti, drugi dan pa v Peču. Delegacija je prišla na Madžarsko s ciljem, da bi spoznala delo manjšinskih samouprav, pravzaprav da bi spoznala stanje manjšin na Madžarskem. Gostje iz Avstrije so obiskali Manjšinski urad, manjšinskega ombudsmana dr. Jenőja Kaltenbacha.

Koroška delegacija na sedežu DSS-e

V našem uradu so bili 15. aprila popoldan. Goste sta sprejela predsednica Slovenskega društva v Budimpešti Irena Pavlič ter vodja Slovenske samouprave v Budimpešti Feri Kranjec. Po dogovoru smo najprej poročali o tem, kakšno je stanje slovenske manjšine na Madžarskem, kakšne organizacije imamo Slovenci in kakšno je delo teh organizacij. Feri Kranjec je povedal, da po manjšinskem zakonu slovensko narodnost sedaj zastopa Državna slovenska samouprava, ki dobiva finance iz državnega proračuna. Irena Pavlič je predstavila delo drugih organizacij ter povedala, da je Zveza Slovencev organizacija, ki vodi kulturno življenje v Porabju. Na pobudo Zveze se sedaj gradi Slovenski kulturni in informativni center v Monoštru, predvsem s pomočjo Slovenije.

Goste je zanimalo, kakšno je naše manjšinsko šolstvo, sodelovanje s Slovenci v Italiji, Avstriji in z matično državo. Zanimali so se tudi za to, kako da ni rešeno poslanstvo manjšin v madžarskem parlamentu. Zavedamo se, da je to komplicirano vprašanje, upamo pa, da bo rešeno do naslednjih volitev.

V kratkem času, ki ga je delegacija koroških Slovencev prebila pri nas, smo se dotaknili vseh manjšinskih vprašanj. Po mnenju Ferija Kranjca smo lahko večinoma zadovoljni. Kot predsednica društva pa vem, da se vedno moramo za nekaj boriti, predvsem za finansiranje. Le državne samouprave dobivajo denar iz državnega proračuna, vse druge organizacije, tako tudi slovenske iz raznih fundacij. Večina fundacij finansira le projekte, funkcioniranje organizacij samo nekateri. Tako napr. Slovensko društvo v Budimpešti za funkcioniranje nič ne dobiva. Zvezi Slovencev pomaga Slovenija, Zveza pa nam ostalim.

Na koncu smo gostom zaželeli še naprej prijetno bivanje na Madžarskem. Zeleli bi v bodoče sodelovati z njihovimi organizacijami, da bi se čim bolj spoznali ter izmenjali izkušnje.

Irena Pavlič

Evangelikičansko društvo Primož Trubar v Budimpešti

Člani slovenskega evangelikičanskega društva Primož Trubar so se pod vodstvom predsednika društva dr. Ota Norčiča udeležili dvodnevne študijskega potovanja po Madžarski in Slovaški. 40-članska skupina - večina jih je prvotno doma iz Prekmurja - je krenila iz Ljubljane 17. aprila. Najprej so se ustavili v Šurdu v županiji Somogy, kjer so si ogledali evangelikičansko cerkev, v kateri je služil prevajalec biblije Štefan Kúzmich. Njihova pot je potem vodila v Blatni grad (Zalavár) k spomeniku Cirila in Metoda, nakar so se ustavili še pri

leseni evangelikičanski cerkvi v Siófoku. V Budimpešto so prispeli proti večeru ter si ob nočni razsvetljavi ogledali znamenitosti mesta. Naslednji dan so najprej obiskali Evangelikičanski muzej na trgu Deák ter cerkev, kjer so dobili informacije o zgodovini evangelikičanske cerkve na Madžarskem. Člani društva so različnih poklicev ter zelo širokega zanimanja, tako so izkoristili možnost in so obiskali tudi Državno slovensko samoupravo, kjer sta jih sprejela Irena Pavlič, predsednica slovenskega društva, ter Ferenc Kranjec, predstavnik samouprave.

Po pogovorih o položaju Slovencev in slovenskih organizacij na Madžarskem so gostje izrazili zadovoljstvo, da so jih vsepovsod zelo prijazno sprejeli. Najbolj hvaležni so bili evangelikičanskim pastorm in voditeljem od Surda do Budimpešte. Pripomnili so pa, da bi spominska plošča Štefana Kúzmicha lahko bila dvojezična, ne le z madžarskim tekstom. S tem smo se globoko strinjali. Gostje so proti večeru nadaljevali pot na Slovaško.

Ferenc Kranjec
predstavnik DSS-a v Budimpešti

Štenjé

„PAVERSKÉ PESMI“

Drugi najbaugši pesnik slovenske moderne je biu Josip Murn. Naraudo se je v Ljubljani 1879-oga leta. Včiu se je v Beči, gde je betezen grato na pljučaj, ranč tak kak Kette. Murn je mrau 1901-oga leta, gda je biu 21 lejt star.

Murn je biu fotiv, je brezi starišov gorzraso, zato je biu dostakrat žalosten. Njgve pesmi so – ranč tak kak Kettejeve – te vödali, gda je že mrau. V knjaj *Pesmi in romance* so pesmi o lübezni, o življenji, o naravi, največ pa o pavraj. Takše „pavarske pesmi“ so: *Pomladanska romanca*, *Kmečka pesem*, *Usoda*,

Želja po nevesti, *Pesem o klasu*, *Pesem o ajdi*, *Vlahi*, *Prišel čas je krog Božiča*. Murn je napiso dosta žalostne pesmi, edna takšna je ta tō:

Pa ne pojdem prek poljan

Nem járom a tarlókat

Pa ne pojdem prek poljan,
je v poljani črni vran,
je v poljani noč in dan.

*Nem járom a tarlókat;
a tarlókon varjúhad:
éjjel-nappal kárognak.*

Jaz bojim se ga močno,
črno vranje je oko.
črna slutnja gre z meno.

*Félek tőled rémesen
éjfelete varjúszem,
kinoz sőtét sejtelem.*

Ah, v tujini bodem pal,
vran oči mi izkljuval.

*Idegenben megölnek,
varjúcsör ront
szememnek,
káróg csak, nem sirat
meg.*

krakal bo, ne žaloval.

(Tandori Dezső)

Marija Kozar

29. aprila se je Narodnostni odbor Skupščine Železne županije sestal v Monoštru, v prostorih Zveze Slovencev. Jože Hirnök, predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem je člane odbora seznanil z nalogami bodočega Slovenskega kulturnega in informativnega centra. Povabljen je bil tudi Bertalan Harangozó, član slovensko-madžarske ter hrvaško-madžarske mešane manjšinske komisije, ki je predstavil delovanje ter dosežke prej omenjenih komisij.

ČISTE ČESTI

Normalnoga človeka svádi, če vidi, ka tisti, šteri pušijo, nakle ličijo čike, če rejsan pau mejtara od nji gestejo škatüle za cigrejline; če lidge, gda se pelajo z autonami, vō z okne lüčajo začke, prazne škatüle za pijače; če nam v bauti pau kile papéra cuj mesej zmejrijo; če nas pilatoške znaurijo, če za eno sekundo ne gledamo na vage; če nam v pondejlek v bistroni kisele klobase dajo, tiste, štere so v petek ostale, pa so je z eci-nom dozjaprali; če nam krčmaroša parlövko da namesto pošene pitvine; če nas birokrati sē pa tā pošilajo; če mali mlajši pa mlade dekile tak preklinjajo, kak inda svejta kočiske na marofaj...

Eške dosta lagvoga pa primitivnoga geste v našom rosagi, depa zato kaj ovak gratüje tō. Tū pa tam že zato bole kulturni postajamo, takši, kak so lidge v bauksom tali Evrope.

Pa ne pozabimo, ka gestejo zato takši lidge tō, šteri se pošteni narodijo, pa pošteni mergėjo...

En gospaud iz Murske Sobote mi je pripovejdo, ka se me je trnok vidlo, ka se je z njim zgodilo zdaj že drugo paut v Monoštri. Ništarni den je nutri dau svoj gvant v varaško čistilnico, s tem ka gda drgauč pride, te ga odnese. Tak je rejsan tō bilau. Pride pa prejk vzeme oblejko, plača, ka je dužen biu, dobi račun pa eške cuj nika. „Gospaud, eto ste nutri v rejklina mali žepki pozabili!“, ma pravi gospa iz čistilnice pa ma prejk dá skor 20 gezero slovenski tolarov, štere je te človek nutri v žepki njau... Stranka (ügyfél) se lepau zavali, fejst se čüdiva, ali je tau rejsan mogauče, ka eške gnesden tō gestejo takši pošteni

lidgé, un ranč nej znau, ka je tiste penaze v tisti žepki emo, ške nikši dar dati iz tisti penaz, depa gospa iz čistilnice ne vzeme, nej pa nej, za miloga Jezoša nej, ka je prejtau njena dužnost, pa je rada, ka je leko nazaj dala penaze tistomi, šteri je za nji pošteno delo...

Pošteno delo.

Drugi lejpi spomin je te zadaubo, gda je biu v edni gostilni v Monoštri, pa je nej najbaukšo gesti daubo. Mesau je nikšo želavo bilau. Gda je na konci obedi prišo kölnar, pa vüdo, ka je gospaud nej vse vōzo, ga je pito, če je leko gesti nej dobro bilau. Dobroga žmaja je bilau, liki je malo trdo bilau... Obed vam vöplacām, depa napitnino (borravaló) vam ne dam... Z lejpo rečjav ste si slobaud vzela, gospaud se je eške nika malo oberdjo, natau se je napauto domau. Pri dveraj restavracije ga je čako en drugi moški, šteri je gosti pravo: „Gospaud, ge sam tak vüdo, ka ste dosta gesti njali na talejri, zato ge, kak šef te gostilne tak mis-

lim, ka se vam je našo gesti nej dopadnilo... Zato bi vam ge rad nazaj dau tiste penaze, ka ste za tau plačali... Nas je tau sram, če je naš gost ne zadovolen, tau se pri nas trnok rejdko zgodi, zato vas lepau prosim, vzemite nazaj vaše penaze! Depa drgauč zato pá pridite, pa te vidli, ka se je te špot samo slučajno (véletlenül) zgauo pri nas...

Gospaud iz Murske Sobote, tau vendrak ranč nej trbej praviti, je tō gospaud biu, pa nej nazaj vōzu penaze, Baug vari, gospaud šef, ka si pa tau vi mislite! Leko je gesti ranč nej žilavo bilau, liki je samo z mojimi rauglimi zobami nika nej poredi, ali pa so krive moje boleče čelüsti, pa želaudec me zadnje cajte tō nika za norca mä...

Domau po pauti si je brodo, dje, es buma drgauč pá pridem... Če rejsan, ka takše dobre zobe mam, kak vuk, močne čelüsti, kak medved, želaudec pa zdravoga, ka bi eške cveke tō leko djo...

Francek Mukič

Spremljajte televizijsko oddajo SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo sredo ob 14.00 na

1. programu madžarske televizije.

Naslednja oddaja bo v sredo, 13. maja 1998.

Ponovitev v soboto, 16. maja, ob 10.45,
na 2. programu.

Od 8. januara 1998 leko poslušate
SLOVENSKE ODDAJE RADIA GYŐR
vsikšo nedelo od 8.30 do 9.00 vöre
na UKV (URH Kossuth Rádió) pa
na srednjom vali (stari Petőfi Rádió)
vsikši pondejlek od 21.30 do 21.55 vöre
na srednjom vali (stari Petőfi Rádió).
V pondejlek leko čüjete slovenski program
kauli Debrecena, Miskolca, Nyiregyháze,
Pécsa, Szegeda i Szolnoka tō.

OD SLOVENIJE...

Kučan imenoval nove veleposlanike

Predsednik Slovenije Milan Kučan je izdal ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Slovenije v Grčiji, Hrvaški in Avstriji. Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Slovenije v Grčiji je predsednik države imenoval Boruta Mahničiča, za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Slovenije v R. Hrvaški mag. Boštjana Kovačiča, za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Slovenije v R. Avstriji pa Iva Vajgla.

Dopolnjen nacionalni program izgradnje avtocest

Državni zbor je po hitrem postopku z 42 glasovi proti enemu sprejel spremembe in dopolnitve nacionalnega programa izgradnje avtocest v Sloveniji iz leta 1995, na podlagi katerih naj bi do leta 2005 zgradili, dogradili oz. rekonstruirali prek 550 km avtocest in državnih cest ter za te namene predvidoma porabili 4,1 milijarde ameriških dolarjev.

Novinarske nagrade

Predsednik Društva novinarjev Slovenije Branko Maksimovič je pred dnevi na Otočcu 38 novinarjem podelil diplome in srebrne plakete za 25 let novinarskega dela ter nagrade za novinarske dosežke v letu 1997 iz sklada Consortium Veritatis/Bratstvo resnice. Nagrado za življenjski prispevek k razvoju slovenskega novinarstva je prejel Otmar Klipšeter, dopisnik ljubljanskega Dnevnika iz Maribora. Nagrade za izstopajoče novinarske stvaritve v lanskem letu pa so prejeli Bojan Budja z Večera, Tomo Šajn s Primorskih novic in Radia Koper ter Vladimir Kocjančič z Radia Slovenija. Nagrado za dosežek novinarja v podjetju je prejel novinar v uredništvu glasil Gorenjski Henrik Jerčič. Debitantske nagrade pa sta prejela Grega Repovž z Dela in Uroš Slak s TV Slovenija.

Jajjaa?!?

Vej pa don nej?!?

Pol Pot mrtev. V Kamboodži je mrau eden največji diktatorov sveta: Pol Pot, šteri je dau zaničati dva milijona, po drugi statistikaj tri milijone ljudi. Eni so strašno čemerni, ka kak je te človek leko pravo smrt zadobüu, ka ma je po genocidnaj grejaj ranč en vlas nej krivi grato. Zato so ništarni od te frustrirani lidaj tak pravli, ka bi don mrtvo tejlo trbõlo na borovijo pelati. - *Pol Pot - Cejli Špot (Sveta).*

Kompjuterskomi raupari milijonko. Firma Telnet Magyarországi je ponidila milijon forintov tistomi računalniškomi hackeri

POL POT - CEJLI ŠPOT

(takšomi, šteri zna dešifrirati računalniške programe, pa povejmo si s tem v kakši banki penaze leko vžeme, ali zna prejki spisati kode pri telefonskaj karticaj, pa kartico neskončno dugo leko nūca ptt.), šteri de znau dekodirati njino stran na Interneti. Ta firma s tem ške pokazati, ka se Interneti leko zagvūšamo, ka niške ne more priti do naši informacij. Tekma (verseny) se 6. majuša začne pa de dva kedna trpejla. - *Zdaj več samo tau leko čakamo, ka do nam policajji prave pistole davali, pa nam gučali, no pa te, doj ma strejli, če me moreš! Če se ti posreči, dobiš milijonko!... Boga ime zobston ne djemli na svoje vūsta.*

Mala Ciganjica zna šteti pa pisati. V nikši vesnici Bau-gi za hrbtom v Nyírségi so eno malo ciganjsko šaularkinjo zvižgalivali vsefele psihologi, psihiateri, sociologi pa drugi čedni

lidge, pa so v kuston dokumenti napisali, ka na žalost, mala deklčina je intelektualno trnok zaostanjena, tak ka nigder nede znala nej pisati, nej šteti. Tak vögleda, ka informacije tō malo tázaostanejo v Nyírségi, ka je leranca te dokumente s trnok čednimi mislimi nej dobila, tak je te nej znala, ka se deklčina nigder nede mogla navčiti šteti pa pisati, pa go je začnila včiti... Deklčina pa gnes že zna pisati pa šteti. - *Što so te zdaj Ciganji?*

Albanci ali Muslimani? Zdaj, ka po konfliktaj na Kosovi v Jugoslaviji znauva dosta pišejo novine po svejti o tisti krajini, se Albanci pa drugi tō goprosijo, ka zaka nji novine po svejti tak zovejo, ka Muslimani, gda o njina nasprotnikaj tak pravijo, ka so Srbi? Zaka njim na pravijo, ka so Albanci, ali pa o drugi strani, ka so Pravoslavi? Zaka mejšajo

narod pa vōro?... Eden od porabski dūhovnikov bi tō leko ūšo na vōro, na šteri raztomačijo, ka je razlika med vōro pa meštirjo. Pri krstitki enoga deteta je v statistiki, gde se pita, ka je očina meštirja, nutri spiso, ka: Musliman. - *Vsakšo meštirjo se je trbej včiti.*

Vauza za rdeči kartonček. V Saudski Arabiji je takša sigurnost, ka futboliste, šteri med špilo dobijo rdeči kartonček, ka so se kaj nej dobro oponašali, v vauzo zaprejo. - *Kelko vauz bi mogli zozidati tam, če bi uni meli takši nogometni klub, kak je vogrski FTC, šteroga simpatizerge so pravi banditi? Ovak pa vidimo, kak daleč se je razširo slovenski gezik, ka ta države eške v svojom imeni mā slovensko rejč: Saudi Arabija, ka po našem pomeni: Arabija, Saudi (futeboliste)!*

Fr. M.

Pentakord zapel v Slovenski vesi

"Popolnoma drugačen občutek je, če poješ 'svojim ljudem in med svojimi ljudmi', kot pa tuji publiki." Tako nekako je ocenil vzdušje v Slovenski vesi po koncertu eden izmed pevcev pevskega zbora Pentakord iz Podgrada pri Ljubljani. Kako je prišlo do tega gostovanja? Pred velikonočnimi prazniki je prišlo na Zvezo Slovencev zelo vljudno pismo s prošnjo, da bi Komorni zbor Pentakord rad zapel med porabskimi Slovenci in sicer takrat, ko se bo vračal z mednarodne revije zborov na Slovaškem. Tako jih je potem 19. aprila popoldne v Slovenski vesi počakalo precej gledalcev, ki jih je pozdravila sekretarka Zveze Klara Fodor in na kratko predstavila zbor.

Zbor ima korenine v Moškem pevskega zboru Podgrad, ustanovljenem 1. 1982 v Podgradu pri Ljubljani, manjši vasi ob sotočju Ljubljanice in Save. Leta 1987 je njegovo vodstvo prevzel prof. Miro Kokol. Z resnim delom, pestrim programom in pogostimi nastopi je zbor pritegoval vse več novih

pevcev tudi iz okoliških krajev. Leta 1990 je vzniknila ideja po harmonski obogatitvi štiriglasnega moškega zborovskega zvo-ka z altovsko komponento. Pevk ni bilo težko najti in na nekaj uspešno izvedenih petglasnih skladbah so ugotovili, da je sprejem pri poslušalstvu ugoden. Zaradi tega je sprejel zbor

petglasje za svojo značilnost in si nadel novo ime Komorni zbor PENTAKORD (iz grščine: pet strun). Goji vse zvrsti zborovske glasbe: ljudsko in umetno, domačo in tujo, starejšo in sodobno.

Zbor je s skoraj enournim koncertom razveselil občinstvo ter požel veliko aplavza. Najbolj veselo pa je bilo po koncertu v domači gostilni, kjer so se zboru pridružile še domače ljudske pevke. Tako se je koncert "nadaljeval" in se je bilo precej težko posloviti. V imenu organizatorjev in vaščanov še enkrat hvala lepa pevkam in pevcem zbora, zborovodji prof. Mirotu Kokolu ter predsedniku zbora g. Grlicu.

M.S.

V senjaj sam vsigdar doma na Gorenjom Seniki

... DO
MADŽARSKE

VOLITVE '98

Lüdam, šteri smo v manjšini, se materni gezik loči od gezik večinskega naroda. Večkrat nas spita vajo, kak, v kakšom geziku se nam senja. Pa če si globko premislimo, previdimo, ka se nam v maternom geziku senja. Tistim, šteri eše gučimo te gezik. Pa ma biti tistim tū, šteri več neškejo gučati po našom. Človek sam sebe ne more zatajiti, spoj pa v senjaj nej.

Nej dugo sam gorposkala edno žensko v Varaši, v Traušči. Ženska je Ana Unti, depa sto njau pozna, ji pravijo, ka je prej ona Rovatina Anuška. Ali Rovatina Vogrinka.

- Anuška, povej mi, zakoj so tebi na G. Seniki tak gučali, ka si prej ti Rovatina Vogrinka?

"Najoprvin samo telko škem prajti pa potrditi, ka sam ge slovenska ženska. Na teltja, ka gnes, po 26 lejtaj, ka sam več nej na G. Seniki, se mi eše gnauk nej senjalo od Varaša, od Trauštje, gde živim. V senjaj sam vsigdar doma na G. Seniki. Tau, ka so mi gučali, ka sam ge Rovatina Vogrinka, je zatok bilau, ka so mi oča Vogrin bili. Prvi Vogrin, ki se je gda-svejšta na G. Senik oženo. S Farkašovec so bili."

- Ženskam se ne šika vō-napisati, kelko so stare, telko vej od tebe, da so zatok že tvoja lejta tū odisla. Ranč zatok pa ge tebe tak poznam, ka dosta znaš od naši slovenski šegej, poznaš dosta-dosta lejpe slovenske pesmi. Guči mi, ka si vse občevala od prešnje generacije z G. Senika?

"S tej morem začniti, da je prva nej tak bilau kak gnes. V mojom življenji sem mejla dosti težav, spoj dosta sam delala. Človeka nevala dostavse navči. Po drugom tali je pa meni eše gnes vse pred očami, ka se je tistoga reda godilo, gda sam mala, mlada bila. Pa tau mi je ostalo vse v najlepšom spomini. Brez tej spominov, brez te vrednosti bi nej mogla živeti."

- Ti rada spejvaš pa znaš tū. Spoj dosta pesmi znaš. Kak si se te pesmi včila?

"Sam že prajla, ka je prva ovak bilau kak gnes. Pesmi sam se že včila, gda sam

"Spjoj dosta. Med tejmi se mi je strašno vidlo pa se spominjam na tau, ka gda se je kakši vajer, lagvi dež pripravlo, te smo lopar, omalo pa greblo tavō djali.

mala bila. Krave smo pasli pa smo na paši spejali. Nigdar ne pozabim, gda smo že veksi bili, smo vküp nalekli tak, ka povejmo na ednom brgej je Klübarna Ana, na drugom Matezne dekle, Ilonka pa Micka, na tretjom brgej pa ge smo spejali. Vsakša je vse naprej znosila, ka je znala pa smo se etak drli pa med tej navčili vsakšo pesem. No, pa po zimski večeraj, gda smo goščice lüpali pa perge česali."

- Ka vse si se eške doma navčila, ka eše gnes znaš?

"Kak sam že pravla, nevala pa sila človeka na dosta navči. Ovak sam tū takša, ka je namé vse brigalo. Doma sam se navčila papirnate rože delati, vence pleti, na gostüvanje sam ne vejim kelko pagetov (svadbicini pa snejini püseo) naredla. Na G. Seniki sam 30 lejt šivala. Šivat sam se tū sama navčila. Po gostüvanji sam küjala. Znam vrtanke pečti, torte rediti, krü pečti, leko povejm vse, ka je človeki potrejbno. No, pa te zdaj mo te nika pitala. Znaš, ka je tau, da v lesenoj grabi železni vuk traubi?"

- Ne znam. "No, tau so na tau prajli, gda smo korito, gde smo mejsili z železnov žlicov vōpucali."

- Kakše stare šege eške znaš?

Mogli smo je vkriž sklati. Tak so lüdj držali, ka prej ta "škir" tazažene lagvi cajt, lagvi dež, grmanco pa vajer."

- Nej dugo sam vidla pa šteja v naši novinaj, ka si lejpe rauže dala vō iz rok na razstavo, štere si iz papira napravila. Gnes eške tū delaš takše rauže?

"Slovenska zveza je vō-napisala natečaj za takšo delo. Ge sam - z nistarnimi drugimi - tak mislila, ka bi lepou bilau, če bi mi tū leko kaj napravljali za Zvezo, zatok ka nam Zveza dosta vse pomaga. Etak sam naredla vse kaj takšo, ka je prva šega bila. Znano je, povejmo, ka so na pokapanje inda svejšta nej žive rauže nosili, liki s papirov smo delali v vence rauže. Lejpa šega je bila, ka smo na križ - šteroga nesejo pred škrinjov - poseben venec delali. Če pa je stoj mladi mrau, te smo napravljali korono na škrinjov. Na tau razstavo sam takše vse kaj naredla. Dobro bi bilau, če bi se tau nej pozabilo, če bi se mladina navčila tau delati. Ge tau tak rada delam, ka če povejmo v naravi vidim nikšo posebno raužo, go iz papira napravim. Nateltja rada delam takšo. Nej dugo, na materinski den sam lejpe rauže naredla števanovskim ženskam, štere so v pevskom zbori,

gde ge sama tū spejvam. Vsakša je dobila tri rauže. Tau sam po večeraj doma delala."

- Zdaj, ka si spominala spejvanje pa števanovske ženske, znam ka že dugo lejt spejvaš z ženskami. Ka tebi petje znamenije?

"Spjoj rada spejvam. Dugo lejt sam pri Korpičovi bandi spejala, zdaj sam pa odisla k števanovskim ženskam. Dosta lejpi nastopov sam zadobila, rada sam, ka dosta stari pesmi smo leko etak občevali. Gda sam eške pri Korpičovi bandi spejala, sam ženskam ge šivala edno obleko. Tista obleka se meni strašno vidi. Rada sam, da sam s tejm, s svojim delom tū leko kaj vcuj dala. Vse tau me pa spominja na G. Senik, na tau, da sam Slovenka."

- Že dugo si tūj v Trauštji. Kak se tūj maš? Maš priliko slovenski gučati?

"Ge tau držim, ka če se dva Slovenca srečata, te več ne gučita vogrski. Baugi vala, kaulagvrat dosta Slovencov živi, ranč tak kak v Varaši. Gdekoli se ta obrnem, mam priliko si slovenski pogučavati. Pa ge vōponücam vsakšo priliko."

- Povedla si, ka nam Slovenska zveza dosta pomaga. Na koj si mislila?

"Na tau sam mislila, ka nam pri geziku, pri našoj kulturi dosta pomaga. Dugo lejt že šenki dobivamo novine Porabje. Vsakšo leto dobimo Kolendar. Na vsakši svetek, vsakšo leto gnauk ali dvakart dobimo kakšo knjigo. Tau je strašno velka pomauč za tau, da bi človek nej pozabo svoj gezik, svoje pesmi, šege. Sto neške pozabiti, tistomi je vse tau velka pomauč. Pa te ge tak čütim, ka vsejm tistim, ki kaj nazaj leko pomoremo, je dužnost nazaj pomočti. Po mojom tak leko eše gorostanemo."

I. Barber

10. maja bo šlo približno 8 milijonov volivcev na volišče, da bi odločalo o tem, kdo bodo poslanci naslednjega mandata. Za 386 poslanskih mest se bodo potegovali 1604 individualni kandidati, 170 županijskih list in 12 državnih list. 176 poslancev bo prišlo v parlament direktno iz volilnih okrožij, 152 jih pride preko županijskih strankarskih list, 58 pa preko državnih strankarskih list. Po javnomnenjskih raziskavah ima največ možnosti za zmago stranka socialistov (čeprav ne v taki meri kot pred štirimi leti), njim sledijo mladi demokrati in Kmečka stranka (obe opozicijski). Na četrtem mestu so liberalci.

ŽIVLENJE JE KRATKO

2. maja je zaradi drugih prireditvev (birma) odpadlo srečanje porabskih upokojencev. Prireditvev bo 9. maja ob 14. uri v gledališki dvorani v Monoštru. V okviru srečanja bodo predstavili zbirko Irene Barber Življenje je kratko.

PRIREDITVE

- Gledališka družina Nindrik indrik bo 9. maja ob 20. uri nastopila v Gornjih Petrovcih, naslednji dan (10. maja) ob 13. uri pa v Bodoncih.
- 9. maja bo ansambel Lacija Korpiča in ženski kvartet nastopil v Otovih na prireditvi sadjarjev.
- 10. maja bo v Mali Nedelji srečanje ljudskih pevcev in godcev. Prireditve se bodo udeležile števanovske pevke ter Laci Korpič kot solist.
- 16. maja bo v Doberdolu v Italiji prireditvev "Pesem ne pozna meja". Srečanja slovenskih pevskih zborov iz zamejstva in Slovenije se bo udeležil MePZ A. Pavel z G. Senika.

Dugoletna želja

V nedelo 19. apriliša nas je buditelka v petoj vōri zbudila. V šestoj vōri smo že bili na autobusi in se z božjo pomočjo pelali v Maribor. Pravi cajt smo bili tam in se ustavili pri škofijski cerkvi, stero je dau zozidati Anton Martin Slomšek, prvi mariborski škof. Tam so nas čakali stolni župnik dr. Stanko Lipovšek, lepo so nas pozdravili in peljali na zajtrk. Potem smo se zgučali za sveto mešo in šli v cerkev na korus. Naš spremljevalec, organist Ciril Kozar je igro na orgle. Leko povejm, da brezi njega bi fejs težko bilau nam. Zborovodkinja ga. Marija Trifus se je dosta trūdila, ka nas je naučila lepe vūzemske pesmi. Posebne (h)vale vredna je - so mi povedali g. župnik Lipovšek. Nej so mi šteli vōrvati, da je po narodnosti Madžarska, ker čisto lepou zna slovensko besedilo vōpovedati.

Kak smo prišli v mariborsko cerkev? Pevski zbor Avgust Pavel je pred 20 lejtami biu v mariborski cerkvi, gda smo se domau

po pauti iz Šentvida malo stavili pa pogledali cerkev, zmolili Zdravo Marijo pa šli tadale. Želja naša je pa vsigdar bila, če bi leko samo gnauk tū spejvali. Zdaj, ka že duže sodelujemo pri sveti meši, sem prosila pomožnega škofa g. dr. Jožefa Smeja, če bi nam enkrat omogočil kakšen koncert. Tak se nam je dolgoletna želja spunila, ka nej samo koncert, še pri sveti meši smo leko spejvali. Od te svete meše se nemo spozabili. Sodelovati s takšim duhovnikom, kak je g. Lipovšek, je nepozableno. Vsi smo ga zelo-zelo v srce zaprli. Gda so nas pelali na obed je zvon zazvoniu, g. župnik so se prekrížili mi smo pa začnili "Je angel gospodov oznanil Mariji". Tau se ne da povedati, kakšno veselje je bilou tau njim. Z lejpim baritonskim glasom so z nami spejvali. Vse tou se je z nami zgodilo na Slomškovem trgu. Povedali so nam, da je leppa pesem duplična molitev. Hvala vam mladina, ker brezi vas bi se tou nej zgodilo.

Po obedi smo se pelali na Ptujsko Goro k Materi Božji, katera vsakšoga človeka vzeme pod svoj plašč, ki jo časti. Leko smo ponosni, da smo meli priliko priti na tou lepo romarsko mesto in smo spejvali lepe Marijine pesmi. (H)vala naši solistki, Evi. Gospod Lipovšek so se med potjov še madžarski navčili en par reči, tak ka dotečas, ka smo prišli do Murske Sobote, so že sami znali povedati pot šoferji, če je trbelo povedati: *bal-ra, jobbra, előre megyünk*. Mi smo se rejsan dobro počutili, tou se z nami malofart zgodi, ka bi nas stoj sprvajo cejli dan tak lepou, kak so nas župnik g. Lipovšek. Bog njim plati za lepe besede, vse trude, stero so meli z nami. Nenazadnje hvala našemu predsedniku Slovenske zveze g. Jožetu Hirnōku za finančno pomauč, da smo leko šli v Maribor. Vūpamo se, da nam dā ta paut v prihodnosti še vekšo korajžo, volo, da se še več lejši pesmi bodemo navčili.

Vera Gašpar

Revija prijateljskih pevskih zborov v Podkumu

Porabske kulturne skupine se nemajo (v)zroke taužiti za tau, da bi nej mele priliko nastopati, da ne dobijo vabila na nastope. Med tejm je Mešani pevski zbor Avgust Pavel tū. Letos smo že več nastopov meli, med tejm pa smo 26. apriliša že od drugin bili v Sloveniji.

Mešani pevski zbor iz Podkuma nam je že več kak dve leti prijateljski zbor. Tak oni kak mi smo se že večkrat obernali eden pri drugomu. Naš zbor je - kak sam že pisala - 26. apriliša ob tretjin bio njigvi gost. Če zdaj stoj tau malo štē, berē, si tak misli, ka je tau srečanje ranč takšo, kak vsakšo drugo. Vkup pridejo zbori, spejavajo, se veselijo lejpomi petji. Istino ma, če si stoj etak premišlava, depa po mojem, je tau srečanje zatok itak nika zvūnredno bilau. Tak mislim, ka najbolje zatok tau vam dojspišem, da te vidli, lūdje po svejti kelkofele prilike vōnajdejo za kulturo,

za dobro počutje.

Podkum je nej skrajek k nam. Tau je spoj leppa pokrajina, velki bregovi, pod brgaj pa rudniki (bányák). Gda smo se že skurok edno vōro samo gor pa gor pelali, smo prišli ta gor na eden lejpi breg, gde je ta ves pa cerkev. Oni so si takšo šegau gorvzeli, ka gda fara ma bučo, te po meši v cirkvi majo revijo, gde več pevski zborov gorstaupi. Letos so tak napravili, ka so revijo na dvaue vzeli, eden del je že 19. apriliša bio. Te drugi del, na steroga smo mi tū pozvani bili, je na programi emo 5 pevski zborov. Vsakši zbor je spejevo tri pesmi pa te naslednje smo vsi vkūper spejvali tri.

Etakšoga reda fara vkūper staupi, vsakši pomaga, da bi se njim tau prišikalo. Naš pevski zbor, zboru členi so se spoj dobro počutili, srečni pa veseli smo domau prišli. Tau tū morem povedati, ka zvūn toga smo malo ponosni tū na tau, da smo nika nej

menja bili, kak drugi zbori. Tau se je pa najbola pri skupni pesmaj vōpokazalo zatok, ka smo nej samo lampe operali, liki veselo spejvali tiste pesmi, ka so nam poslali se navčit. Ranč eden mejsec smo nej meli za pripravljanje, liki navčili smo se je. Tau pa najbola našo zborovodkinjo, Marijo Trifus (h)vali.

Eden najlepši spomin nam ostane Podkum. Za tau lepo doživetje se pa zavalimo predsednici zbora Metki Brinjavac pa zborovodji Richardi Majeni. Spoj so nas lepo sprejeli, kak pravi prijatelji smo se poslovili na eden kratek cajt, gda se znauvič srečamo - vūpajmo - na G. Seniki. Za tau lepo paut se pa moremo zavaliti Slovenski zvezi pa Javnemu skladu, da so nam potne ceringe vōplačali.

I. Barber

predsednica zbora

Romska gledališka skupina v Sakalovci

Kaulek Murske Sobote je več menši vasnic. Med tejm majo svojo ves Romi (Ciganji), zove se Pūšča. Mladi v tej vesi so ustanovili Kulturno društvo. Predsednik društva je g. Jože Horvat (MUC), steri velko brigo ma za svoje lidi. Že šesto leto, ka majo svojo gledališko skupino (H)valevredjen je MUC, steri vodi tau skupino, sam njim piše igre, notanavči igralce špilati, organizira nastope pa vse, ka je potrebno.

Letošnjo nauvo igro so nam notapokazali v Sakalauvci. Zatok smo si zbrali tau ves, ka v Porabji tū žive največ Romov. Vejdla sam, ka so pošteni, ka so redni delavci, se trno lepau poštvajo s Slovenci, zdaj pa že tau tū vejim, ka je briga (zanima) ciganska kultura pa rejč. V soboto večer se je kulturni daum redno napuno tak z mlajšimi kak mladimi pa starejšimi. Najbola sam se nad tejm čūdivala, kelko moškov je prišlo gledat igro. Naigra (radovedna) sam bila, če do naši razmeli cigansko rejč s Pūšče. Buma, ka so zvekšoma vse razmeli, tak domanjo slovensko kak cigansko rejč. Malo sam nevoščena bila njim, gda so se oni skaus žmano leko smejali, dja pa samo pri slovenskoj rejči. Življenje nam dostakrat potrdi, ka je človek telko vreden, kelko gezikov guči.

Gledališka skupina nam je s svojo igrov predstavila, kak so preganjali Rome, kakšne težave so meli v svojem življenji pa kak se dajo rejšiti nevole. Škoda, ka so po predstavi nej meli dugši čas ostati. Tisto je bilau vredno pogledniti, kak so se spoznavali, padašali z našimi. Mislim, ka so sakalauvski Romi veseli za tau srečanje! Mladi, steri do meli volo, do letos oprvin leko šli v romski tabor v Mursko Soboto, steroga organizira Kulturno društvo PŪŠČA. Sakalauvčage bi radi bili, če bi drugauč pa kakšna ciganska folklorna skupina prišla k njim.

Radi smo, ka se je tak dobro posrečilo tau srečanje. Obečamo, ka mo na tejm, naj se tau večkrat leko ponauvi. Vūpam, ka je skupina nazaj domau nej mejla nevolē pauleg kombija na granici. Vej pa nej čūda, če so naši sodacke nej steli prejk pistiti te kombi, steri je za 8 lidi, dapa dugi je kak štjap. Eške dobro, ka je skupino sprvajo svetovalec vlade RS g. Geza Bačić, steri se je prej fejs-fejs mogo potruditi, naj sodakom vogrski nikak taraztolmači, sto so, kam dejo pa zakaj je tak dugi te kombi. Vidite, že je pa istino, ka je človek telko vreden, kelko...

K. Fodor

Recitacijsko tekmovanje

Že vrsto let prirejamo v Porabju tekmovanja v recitiranju, na katerih se predstavljajo učenci narodnostnih šol, letos tudi iz gimnazije. Vsako leto koncept tekmovanja spremenimo; tako smo letos, poleg obveznih pesmi, nastopajočim dali možnost, da si kakšen tekst izberejo še sami (ali s pomočjo učitelja). Posebej smo priporočali izbiro narečnih tekstov s ciljem, da tudi mladi Porabci oživijo rabo lepega porabskega narečja, da le-to ne utone v pozabo.

24. aprila je potekalo tekmovanje v recitiranju v dvorani Zveze Slovencev v Monoštru. Udeležilo se ga je približno 40 učencev od 1.-8. razreda.

Nastopi so bili zelo različni, tako po kvaliteti kot izboru tekstov. Posebej bi rada pohvalila učence (in učiteljice) gornjeseniške šole, ki so za nastope izbrali predvsem narečne tekste, pa tudi monoštrski učenci so bili zelo dobro pripravljeni.

Veliko več sistematičnega dela pa bi bilo potrebno posvetiti števanovskim učencem, da bi se kvalitetna raven nastopov dvignila (tu mislim tudi na to, da učenci, ki nastopajo, morajo vedeti, kaj govorijo; pa tudi razna navodila s strani učiteljev bi lahko bila v slovenskem jeziku – če res želimo, da se otroci naučijo slovenščino!).

Pa omenimo najboljše: 4-članska žirija je bila soglasna, da so bili najboljši naslednji učenci: 1., 2. razred – 1. mesto - Žuža Nemet (Monošter), 2. Gabor Varga (G. Senik), 3. Renata Nagy (Monošter); 3., 4. razred – 1. mesto - Katarina Čato (G. Senik), 2. Kitti Virovec (G. Senik), 3. Mihaly Bajzek (G. Senik); 5., 6. razred – 1. mesto - Beata Bajzek (G. Senik), 2. Rita Gredlić (Monošter), 3. Žolt Zankoč (Števanovci); 7., 8. razred – 1. mesto - Melinda Čato (G. Senik), 2. Žuža Šulić (Monošter), 3. Nikoletta Vajda (Monošter).

Hvala vsem - učencem in učiteljem za trud, Zvezi Slovencev pa za sponzorstvo.

Valerija

ČESTITAMO

Naši sošolci, Kati, Kitti in Miši so sodelovali na recitacijskem tekmovanju v Monoštru. Tam so dosegli prvo, drugo in tretje mesto. Čestitamo jim.

Gusti, Balaz in Viktor 3.r.,
OŠ G. Senik

MATERINSKI DAN

Vsako leto prvo nedeljo v maju praznujemo materinski dan. Mamiciam damo cvetlice in majhno darilo. V šoli imamo program: recitiramo, pojemo, zaigramo igrice in plešemo. Mamice to zelo veseli.

Adri in Kitti 3.r.,
OŠ Gornji Senik

Vsako leto na prvo nedeljo v maju praznujemo materinski dan. V naši šoli so se učenci naučili pesmi in igrice. Pevski zbor bo zapel pesmi o materah. Jaz bom recitiral pesem z naslovom Babičin pozdrav. Na koncu programa damo mamiciam in babicam cvetlice. Mislim, da bo ta dan zanimiv in lep mamiciam in babicam.

Tomaž Mižer 4.r.,
OŠ G. Senik

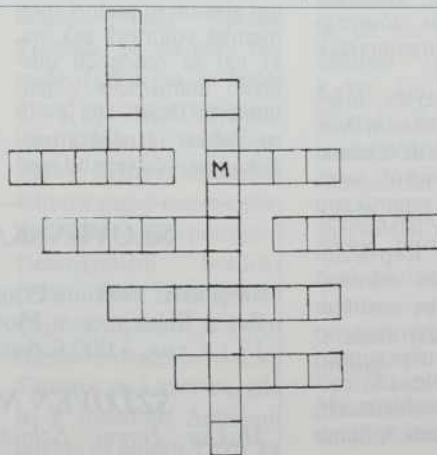
Vsako leto praznujemo materinski dan. V kulturnem domu bomo imeli program. Povabili smo mamice in babice. Recitirali bomo in peli. Jaz bom recitiral pesem Moja mamica. Tudi moja sestra bo nastopila. Jaz sem povabil tudi babico. Z veseljem podarimo cvetlice mamiciam in babicam. Upam, da ta dan ostane v lepem spominu moji mamici in babici.

Gabor Ropoš 4.r.,
OŠ G. Senik

Mestni Kulturni center v Monoštru je v sredini aprila organiziral prireditev TATIKA (Karaoke), na katerem so poželi gornjeseniški učenci lep uspeh in zasedli 2. mesto. Predstavili so se s komadom Barby Girl skupine Aqua. 6. razredu je pri koreografiji pomagal njihov razrednik Žolt Moldovan. V imenu uredništva jim čestitamo. Kdo so oni? Beata Bajzek, Viktorija Čapko, Melinda Čato, Tomaž Koleč, Andreja Labric, Vilmoš Nemet, Beata Samu in Ervin Poór.

"PAVERSKÉ PESMI"

MOJA MAMA

Imenuje se Erika. Je nizka ima črne lase in rjave oči. Mnogo dela v tovarni in doma. Dobro kuha in peče dobro pecivo. Rodila je tri otroke in z veseljem jih vzgaja. Moja mamica je najboljša, najbolj dobrosrčna na svetu. Na materinski dan jo lepo pozdravim.

Edina Bajzek 4.r.,
OŠ G. Senik

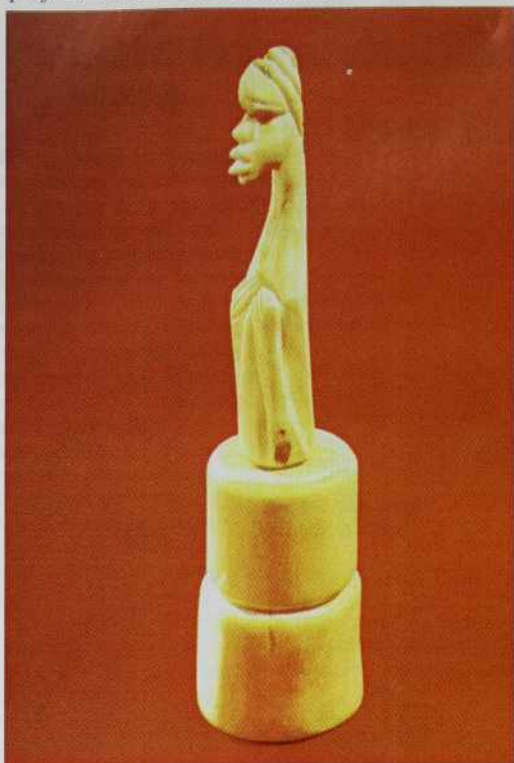
Imenuje se Ilona. Srednje-visoka je. Ima rjave lase in modre oči. Veliko dela v tovarni Luroteks in doma. Rada kuha in peče. Rodila je tri otroke, dva fanta in eno deklico. Moja mamica je najboljša in najlepša na svetu.

Lepo jo pozdravljam ob materinskem dnevu.

Bernadett Gyeček 4.r.,
OŠ G. Senik

Moja mamica je lepa. Zmeraj mi da bonbon. Kuha in šiva. Dela doma in tudi v vrtcu. Meni pa pomaga pri domači nalogi. Na materinski dan ji dam velik šopek rož in mnogo poljubčkov.

Katalin Čato 3.r.,
OŠ G. Senik

PORABJE IZ OBJEKTIVA

Foto: K. HOLEC

Tisztelt Olvasók!

A PORABJE című lap 1998/6. számában Mukics Ferenc úr foglalkozott egy cikkben a nemzetiségek parlamenti képviselőjével. Tudomásomra jutott egy sajnálatos megállapítás, miszerint Mészáros Béla a körzeti országgyűlési képviselője szavazatával nem támogatta a nemzetiségek parlamenti képviselőjét célzó választási törvény módosítását. Ezzel szemben a tény – ezt dokumentummal tudom igazolni –, hogy azon SZDSZ-es képviselők között voltam, akik a szűk határidő ellenére igenis törvényi megoldást szorgalmaztak szavazataikkal.

Nyilvánvaló persze, hogy Mukics úr a már a Vas Népében is leközlött hibás, igaztalan forrásból merített. Így tehát semmiképp sem Mukics úr felelőssége a hibás közlés. Képviselői munkám során mindenkor szószólója voltam annak a Magyarországon élő szlovén népcsoportnak, amely példaadó módon őrzi identitását, nyelvét, nemzeti kultúráját.

Ennek szellemében dolgoztam és dolgozom meg-

választásom esetén is, ha végre lesz szlovén képviselő a parlamentben, akkor vele együttműködve.

Baráti tisztelettel:

Mészáros Béla
országgyűlési képviselő

Spoštovani bralci!

V 6/1998. številki Porabja se je gospod Francek Mukič v enem članku ukvarjal s parlamentarnim zastopstvom manjšin. Bil sem seznanjen s trditvijo članka, da Béla Mészáros, poslanec okrožja, kamor spada tudi Porabje, s svojim glasom ni podprl spremembe volilnega zakona, ki naj bi omogočil udeležbo manjšincev v parlamentu. Dejstvo pa je – in to lahko z dokumenti dokažem – da sem bil med

tistimi poslanci Stranke svobodnih demokratov (SZDSZ), ki smo s svojimi glasovi podpirali spremembo zakona (kljub pomanjkanju časa).

Predvidevam, da je gospod Mukič uporabil kot vir članek iz dnevnika Vas Népe, ki vsebuje to napačno, krivično trditev. Za napačno trditev torej ni on kriv in odgovoren. Pri svojem poslanskem delu sem zmeraj podpiral slovensko skupnost na Madžarskem, ki vzorno ohranja lastno identiteto, jezik in kulturo.

V tem duhu sem deloval ter bom deloval, v kolikor bom ponovno izvoljen. Želim si pa tudi sodelovanje z morebitnim slovenskim poslancem.

S prijateljskim pozdravom:

Béla Mészáros
parlamentarni poslanec

SLOVENSKA SLOVNICA

Slovenska slovnica Franceka Mukiča se dobi na Zvezi Slovencev v Monoštru (Deák Ferenc u. 17.). Cena: 1.000 forintov.

SZLOVÉN NYELVKÖNYV

Mukics Ferenc Szlovén nyelvkönyve megvásárolható Szentgotthárdon a Szlovén Szövetségén (Deák Ferenc út 17.). Ára: 1.000 forint.

Nika za smej

Odpovedanje

Naš Laci je etognauk k doktori ūšo. Nika je nej štimalo, tak si je mislo, ka se dà skauz pogledniti. Gđa je doktor vsefele vižgalivanja napravo, za eden den nazaj zove našoga Lacina pa ma etak pravi: "No, dragi moj padaš! Nika dobroga ti ne znam povedati. Nej si na dobroj pauti. Če škeš, ka kaj baude iz tebe, najoprvin ti povejm, da moreš tak njati kaditi, piti pa eške ženske so ti tū dojzapovedane."

Naš Laci zdaj začne kričati pa etak pravi doktor: "Žene ste mi tū prepovedli? Znete, ka sam ge moški?"

Doktor pa: "Na dobro, dobro. Briti se zatok leko brijate."

Ali-ali

Etognauk je policajov oficir etak pito ednoga prausnoga policaja: "No, Žujca, ka ti je pa?" Of pa: "Gospaud oficir, ge tifus mam."

Te predjen pa zdaj etak pravi. "Hm, v tauj betegi človek ali merje ali pa naveke norc ostane. Ge znam, ge sam že emo tifus."

Gnako mišljenje

Naša Ana pa naš Lujzek sta etognauk v Varaš šla, malo sta tūj not šla, malo tam, te sta se pa šetala. Prišla sta v park pa si tam med cvetočimi drejvami sedeta. Ana zdaj

etak pita Lujzeka: "Lujzek! Ka ti pa zdaj na pameti odi?"

Lujzek bi rad nagajo Ani pa ji etak pravi: "Meni tau napameti odi, ka tebi."

Naša Ana pa zdaj etak: "Nej te je sram, ti svinja!"

I. B.

Porabje

ČASOPIS
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deák Ferenc út 17,
p.p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST D.D.
Arhitektka Novaka 4
9000 Murska Sobota
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993, se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarife 3. zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92). ISSN 12187062

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.